

”مینی بچی - سنی سنائی باتون پر وشواس نہیں کرو، اگر کوئی اُلٹی سُلٹی

باتیں سنائی تو ایک کان سین سُن دوسری سین نکال دو“

پرشن :- جو بچی گیان کی خوشی میں رہتی ہے اُنکی نشانی کیا ہونگی؟
اُتر :- وی پڑاٹی کرم پوہ کا حساب کتاب اُس خوشی میں مَرچ کرتی جائیگی۔ گیان کی خوشی میں دُک درد، غم کی دنیا ہین پوُل جاتی ہے۔ ہڈی میں رہتا اب تو ہر خوشی کی دنیا میں جا رہی ہے۔ راوُل نین سراپت کر دے کیٹا اب باپ آئی ہے اُس دُک کی، غم کی دنیا سین نکال خوشی کی دنیا میں لی جانی۔

گیت :- تمہیں پاکی ہم نین....

اومر شانتی . مینی مینی روحانی بچون نین گیت سنا۔ ضرور بچون کی رومانچ کری ہو جانی چاہیٹی کیونکہ گایا جاتا ہے خوشی جیسی خوراک نہیں۔ اُپی تہر سی روحانی بچون کو بیکد کا باپ ملا ہے۔ بیکد کا باپ تو ایک ہین ہوتا ہے اُور بچی جانتی ہے جب اُور بچی بنیگی تو اُنہوں کی پی رومانچ کری ہونگی۔ بچی جانتی ہو ہمارا راجیہ تا قہر راجیہ گنوا، اب قہر راجیہ لیتی ہے۔ پارتواسیون کی لیٹی یہ خوشخبری ہے نان۔ پرتو جب کَ اُچی ریت سنی اُور سمجھی۔ بروہر یہ خوشی کی بات ہے نان۔ کلپ کلپ باپ آتی ہے۔ باپ کا جنم پی یہاں گایا جاتا ہے۔ تہوار پی جو ہے سپ اس سمیہ کی ہے۔ باپ نین آکر تمکو بہت سہج راستا بنایا ہے۔ منشون کو تو اُنیک پرکار کی غم ہے یہاں اس گیان کی خوشی میں وہ غم دُک آد سپ مَرچ ہو جاتی ہے۔ جیسی کوئی بیمار نیک ہونی پر آتا ہے تو سپکو خوشی ہوتی ہے۔ بیماری آد دُک کی باتیں جیسی پوُل جاتی ہے۔ پیئر گھر سُر گھر، مَتر سنہنڈی آد سپ خوشی میں آ جاتی ہے۔ تہر بچی جانتی ہو ہر سپ وشو کی مالک ٹی قہر راوُل نین سراپ دیٹا ہے۔ یہ ہے غم کی، دُک کی دنیا۔ قہر کلہ ہونگی خوشی کی دنیا۔ خوشی کی دنیا یاد رہنی سین غم دُک آد سپ پوُل جانی چاہیٹی۔ یہ ہے تموپرڈان دنیا۔ پن پن پرکار کا کرم پوہ ہے۔ اہلاٹون پر پی کتنی اُتیاچار ہوتی ہے۔ اُنیک پرکار کی وگھن آتی ہے۔ یہ وگھنون کی، کرم پوہ کی دِن باقی تورا سمیہ ہے۔ باپ ڈیرج دیتی ہے، باقی توری روز ہے۔ کلپ پھلی پی ہوتا۔ کرم پوہ کا حساب کتاب چکتو ہونا ہے۔ خوشی میں یہ سپ مَرچ کرتی جائو۔ بس باپ اُور ورثی کو یاد کرتی رہو۔ اُلٹا سُلٹا کوئی پی کام مت کرو۔ نہیں تو اُور ہین ڈنڈ پر جاتا ہے، پد پرشت ہو جاتا ہے۔ بچون کا کام ہے ایک باپ کو یاد کرنا۔ باپ کھتی ہے مجھی یاد کرو تو تمہاری وکرم وناش ہو جائیگی۔ حساب کتاب چکتو ہو جائیگا۔ باقی تورا سمیہ ہے، حساب کتاب چکتو کرتی جائو کیونکہ تہر ہو اُنڈون کی لانی۔ تہر پی یاد کرو، دوسروں کو پی راستا بنائو۔ وگھن تو بہت پرینگی۔ جتنا ہو سکی، سپکو یہ سمجھاتی رہو کہ باپ کو یاد کرو۔ اکیر پی نامیگرامی ہے۔ من مناپو اُرتات ہی اُتمائین مام ایکر یاد کرو تو تمہاری پاست کی وکرم پسر

هونگي. اسپر مونجهني ڪي تو بات هيئن نهين. صرف باپ ڪو ياد ڪرو تو تموپرڌان سين ستوپرڌان بن جائينگي. تم جانتِي هو هر نين 84 ڪا چڪر لڳايا هئ. چڪر لڳائي آئي هئ، لڳائي رهينگي. يهه هئ پُراڻي دنيا، پُراڻا چولا.... انڪو پوڻ جانا هئ. يهه هئ آتمائون ڪا بيحد ڪا سنياس. انهن ڪا هئ حد ڪا سنياس، گهر بار چور جاتي هئ. انهن ڪا پي ڊراما ۾ پارٽ هئ. ڦر پي اُٿسي هيئن هونگا. سيڪنڊ سيڪنڊ جو پاس هوڻا سو ڊراما ڦر وهي ڊراما رپيٽ هونگا. شاستر سڀ هئ پڳتي مارگ ڪي پُستڪ. پڳتي ڪي باد هئ گيان. اس سڙهي ڪي چتر ۾ ڪسڪو پي سمجھانا بهت سهج هئ. مکيه جو چتر هئ وهه اپني گهر ۾ پي رک سڪتي هو. ترموري پي بڙا ڪليئر هئ. اوڀر ۾ شو پي هئ. برهما، وشنو، شنڪر پي هئ، سوڪيم وطن واسي ڦر اونچ تي اونچ هئ پڳوان. بچي پي سمجھتي هئ جهان باپ رهندي هئ وهه هئ هر آتمائون ڪي رهندي ڪا اُستان، جسڪو نرواڻ ڌام ڪهو اُتوا شانتي ڌام ڪهو بات ايڪ هيئن هئ. شانتي ڌام نام نيڪ هئ اُتوا نرواڻ ڌام اُرتات واڻي سين پري ڌام، وهه شانتي ڌام هيئن هو گيا. وهه شانتي ڌام ڦر هئ سڪ اوڙ شانتي سمپتي ڌام. ڦر هوڻا هئ دڪ اوڙ اُشانتي ڌام. سڪڌام ۾ تو ڦاروڻ ڪي خزانِي هوتي هئ آڻاه. آڇ ڪيا هئ، ڪلهه ڪيا هونگا. آڇ ڪلهيگ ڪا اُنت، ڪلهه هونگا سنيگ ڪا آڌ. رات دن ڪا فرق هئ نان. ڪهتي پي هئ برهما اوڙ برهما مڪ ونساولي برهمڻون ڪا دن اوڙ ڦر رات. دن ۾ هئ ديوتائين. رات ۾ هئ شوڊر. بيچ ۾ هو هر برهمڻ. اس سنگر يگ ڪا ڪسڪو پتا نهين هئ. منش تو بلڪل هيئن گهوڙ اُنڌياري ۾ هئ. تو گهوڙ سوجهڙي ۾ لي آنا هر بچون ڪا فرض هئ. اُپي سامني وهي مهاپارت لڙائي هئ. گايا هوڻا پي هئ وناش ڪالي وپريت ٻڏي ونشنتي. وناش ڪالي پريت ٻڏي وجينتي. هر بچي جانتِي هو بابا همڪو ڦر سين وهي راجائي ديتي هئ. وهه هماري راجائي ڪوئي چين نه سڪي. راوڻ ڪي پرويشنا تو هونگي دواپر سين. راوڻ نين هماري راجائي چيني هئ، جسڪو دشمن هيئن سمجھو ڪيونڪ دشمن ڪا هيئن ايفيجي بناء ڪر جلاتي هئ. يهه بهت پُراڻا دشمن هئ. ڪهتي پي هئ راوڻ راجيه پرنٽو ڪسڪو ٻڏي ۾ نهين آتا هئ. تو گهوڙ اُنڌياري ڪهينگي نان. بيحد ڪا باپ هئ ناليجفل. انڪو گيان ڪا داتا دويه چڪيو وڌاتا ڪهتي هئ. اُپي هر آتمائون ڪو گيان ڪا تيسرا نيتر ملا هئ. آڱي تو ڪچ نهين جانتِي ٿي. آب سڀ جان گئي هو. باپ گيان ڪا ساگر هئ تو ضرور گيان سُنائينگي نان. گيان سُناني بگر سڌ ڪئسي هو! هر ديڪتي هو باپ گيان سُناني هئ، جس گيان سين ڦر آڌا ڪلپ سڌگتي هوتي هئ. پڳتي ڪو پي آڌا ڪلپ چلنا هئ. گيان سين سڌگتي سنگر ۾ هيئن هوتي هئ. ڪوئي پي بات بچون ڪي ڪب چپ نهين سڪتي. باپ ڪهتي هئ ڪوئي پي بڙا ڪام هو جائي تو بنائو. بابا جانتِي هئ ڪئيون سين بُري ڪرم هوتي رهندي هئ. راوڻ راجيه هئ نان. مايا چمات مارتِي هئ. پرنٽو چپاتي هئ بهت. بابا ڪهتي هئ ڪوئي پي پوڻ هوتي هئ تو ڦورن بنلاني سين آڱي ڪي ليئي يڪتي ملينگي. نهين تو ورڏي هوتي جائينگي. ڪام مهاشترُو هئ. بابا ڪو لڪتي هئ بابا مايا ڪا بهت آپوزيشن هوڻا هئ. سڌيو تو ڪسڪا يوگ نهين رهتا جو مايا سين بچ سڪي. ديهه ايمان بهت آتا هئ. بهت هئ جو مايا ڪي ٿڦر کاتي هئ. بابا ڪي پاس سماچار تو سڀ طرف سين

آتي رهتي هئ نان. اخبارون آد ۾ تو اُلتا سُلُتا پي ڪتتا ڊال ديتي هئ. آڄ ڪلهه منش باتين تو ڪتني پي بناء سڪتي هئ نان. تموپرڌان هئ نان. وياس ڪي جب رجو ٻڌي ٿي تو ڪيا ڪيا باتين بئڻ لکي هئ. باپ بچون ڪو سمجھاتي هئ سني سُنائي باتون پر ڪي پي بڙو مت. فلاڻي نين اُتسي ڪيئا، يهه ڪيئا.... ماڻا هين ڦر جاتا هئ. سمجھتي نهين تموپرڌان دنيا هئ. مايا ڳرائي ڪي ڪوشش ڪرينگي. ڪوئي پي جوڻ موڻ باتين سُنائي تو ايڪ کان سين سُن دوسري سين نڪال دو. اوڙون ڪو پي يهي پيغام ديتي رهو. باپ ڪهتي هئ مئن پيغام لي آتا هون. آب هي آتمائين شريمت پر چلو. همارا پيغام سُنو. صرف مام ايڪم ياد ڪرو. جو ياد ڪرينگي وهه اپنا هين ڪلياڻ ڪرينگي. ياد آتما ڪو ڪرنا هئ، پوئي پي آتما هئ. آب باپ ڪي شريمت ملتي هئ. اسر آشبرواد وا رحمر آد ڪچ پي نهين مانگنا هئ. صرف باپ ڪو ياد ڪرنا هئ اوڙ ڪوئي بات پوچني ڪري ڪي پي در ڪار نهين هئ. سرشتي ڪا چڪر ڪئسي ڦرتا هئ يهه تو سنا. اسر ڪتڪت ڪي ڪوئي بات نهين. گهوڙ انڌياري ۾ هين باپ آتي هئ. اس ليئي شور اتر مَناتي هئ. ڪرشن ڪا پي جنم راتري ڪو مَناتي هئ. کير پوري آد مندرون ۾ بنتي هئ رات ڪو. آب شو ڪي ليئي ڪيا بنائينگي؟ وهه تو هئ نرا ڪار. ڪسڪو پتا پي نهين هئ. بابا ڪس گهڙي آتي هئ اوڙ ڪئسي چلي جاتي هئ. سديو تو سوارِي نهين ڪرتي هئ. آئينگي اوڙ چلي جائينگي. آبي تر جانتِي هو هر شو بابا ڪي پوتري هئ. ورثا اُن سين ملتا هئ. برهما ڪو پي ورثا اُن سين ملتا هئ. يهه تو منش هئ نان. سدگتي ۾ پهلا نمبر هئ يهه شري ڪرشن. يهه سپڪو پيارا هئ ڪيونڪ ستوپرڌان ٻال اوستا هئ نان. ٿورا بڙا هوتا هئ تو اُنڪو ستو ڪها جاتا هئ. ڦر رجو تمو. شري ڪرشن راڌي هين ڦر لڪشمي نارائڻ بنتي هئ. جنڪو باپ نين گيان ديئا هئ اُنڪو هين دينگي. ڀارت ۾ هين ديوي ديوتا هوڪر گئي هئ تو مندر پي ڀارت ۾ بهت هئ. ڪرشن ڪي چرچ ۾ ڪرائيسٽ هين ڪرائيسٽ ديڪينگي. ديوتائون ڪي ڪتني ڏير مندر هئ. باپ آئي هئ همڪو منش سين ديوتا بناني اُتوا ڀارت ڪو سورڳ بناني. هر باپ ڪو ياد ڪر پاون بن رهي هئ. باپ ڪي سات هر پي ڀارت ڪو سورڳ بناء رهي هئ. جيئي هر باپ ڪي سات آئي هئ. پڳتي مارڳ ۾ ديوتائون ڪي مندر مورتيون آد پر ڪتتا خرچا ڪر بناتي هئ. اُتپتي ڪر پالنا ڪر ڦر وناش ڪر ديتي. 9 روز ڪي اندر هين ڊيوءِ ديتي هئ. بهت اُنهر پريم هوتا هئ. نور اتر ڪلڪتي ۾ بهت مَناتي هئ. ان سڀ باتون پر آبي وندر لگتا هئ. آگي تو هر پي ڀارت ڌاري ٿي. ڪروڙون رُپيا خرچ ڪرتي هئ. ڪتني انڌرڌا رهتي ٿي. رامائڻ سين ڪتتا پيار هوتا هئ. باتين سُن ڪر آنڪون سين آنسوڻ بهاءِ ديتي هئ. يهه سڀ هئ پڳتي مارڳ، اس سين فائدا ڪچ نهين. بابا آب همڪو ڪتتا سمجھدار بناتي هئ. تو يهه سڀ سُن ڪر يهان ڪا يهان پوڻ نه ڄاڻو، سڀ باتين ياد ڪرو. پورا رفرش هوڪر ڄاڻو. اپني ڪو آتما سمجھ ديهه سَهت جو ڪچ ديڪتي هو سڀ پوڻ ڄاڻو. يهه سڀ قبرستان هئ. دهلي ۾ برلا مندر ۾ لکا هوئا هئ ڀارت ڀرستان ٿا، جو ڌرمراج نين استاپن ڪيئا ٿا. آبي تر بچي جانتِي هو يهه دنيا قبرستان بنني هئ.

باپ ڪهتي هئ سڀ ڪام چتا پر بئڻ ايڪدم ڄل مري هئ. ڪروڙ چتا نهين ڪهي جاتي. ڪام چتا ڪها جاتا هئ. اسر پي هلڪا نسا، سيمي نسا پي هوتا هئ. بچون ڪو هين باپ بئڻ ڪر سمجھاتي هئ. گهر ۾ اگر ڪوئي ڪپوٽ بچا هونگا تو ڪهينگي نان يهه ڪيا باپ

کي آبرو گنواتي هو! باپ کي عزت جاتي هئ نان. بيحد کا باپ پي ڪهتي هئ تهر کا! مونه ڪرتي هو تو برهمڻ ڪل پوڻ جو ديوتا بنتي هئ، اُنکا نام بدنام ڪرتي هو. تهر بچي جانتی هو هر پوترتا کي طاقت سين هين ڀارت ڪو ڦر سين سریشناچاري ديوتا بناتي هئ. تمهاري ليئي تو جئسي ڪامن بات هئ. ديکتي هو مهاپارت لڙائي پي ڪري هئ. ان سين هين سورڳ کي گيت ڪلتي هئ. شاسترون ۾ مهاپارت لڙائي تو ڏکائي هئ. اُسکي باد ڪيا هوئا يه ڏکيا نهين هئ. ڪه ديتي هئ پر لئه هو گئي. اب ڪرشن کا ايڪ طرف تو ماتا کي ڳرپ سين جنم ڏکيا هئ اوڙ دوسري طرف ڦر ڪهتي هئ ڪ پيپل کي پتي پر انگوئا چوستا آيا، ڪچ پي سمجهتي نهين. وهان تو ڳرپ محل ۾ رهتي هئ بڙي وشرام سين. باقي ساگر ۾ ٿوريئي پتي پر هو سڪتا. يه تو امپاسيبل هئ. تو يه سپ ڊراما بنا هوئا هئ، جسڪو تهر جانتی هو. ڪلپ ڪلپ اُتسي هوئا هين هئ. اب بچون ڪو اپنا ڪلياڻ ڪرنا هئ اوڙ دوسرون کا پي ڪلياڻ ڪرنا هئ. موڻ بات هئ يه. باپ تو سورڳ کا رچتا هئ. اُسڪو ڪها هين جاتا هئ هيونلي گاڊ فادر. تو ڦر هر بچي سورڳ کي مالڪ هوني چاهيئي نان. شو جينتي پي ڀارت ۾ هين مناتي هئ تو ضرور ڀارت ڪو ڪچ ديئا هونگا. آبي تمڪو سورڳ کي بادشاهي دي رهي هئ نان. باپ هئ هين سدگتي داتا. گيان کا ساگر، ناليچ باپ هين آڪر ديتي هئ. آبي باپ تمڪو ناليچ دي رهي هئ. پانچ هزار ورش باد ڦر يهان هين آئينگي. بچون ڪو نشچيه هئ جو جو اس برهمڻ ڪل کي هونگي وه آتي جائينگي. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات - پتا باپ دادا کا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ کي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا کي ليئي مکيه سار

- (1) شريمت پر اپنا اوڙ دوسرون کا ڪلياڻ ڪرنا هئ. ڪوئي ڪچ جوئي بات سُنائي تو سني ان سني ڪر دينا هئ. اس پر بگڙنا نهين هئ؟
- (2) ڪي پي ديوتا بنني والي برهمڻ ڪل پوڻون کا نام بدنام نه هو اسکا ڌيان رکنا هئ. ڪوئي اُلتا ڪرم ڪي نهين ڪرنا هئ. پچلي حساب ڪتاب چڪتو ڪرني هئ.

وردان - نياري پن کي آڀياس دواران فرشتي روپ کا ساکياتڪار

ڪراني والي نرنتر سهج يوگي پو

جئسي ڪوئي پي وسنتر ڌارڻ ڪرنا وان ڪرنا اپني هات ۾ هوتا هئ، اُتسا انيو اس شرير روپي وسنتر ۾ هو. جئسي وسنتر ڪو ڌارڻ ڪرکي ڪاريه ڪيئا اوڙ ڪاريه پورا هوتي هين وسنتر سين نياري هوني. شرير اوڙ آتما دونو کا نياريپن چلتي ڦرتي انيو هو تب ڪهينگي نرنتر سهج يوگي. اُتسي ڊٽئچ رهندي والي بچون دواران انيڪ آتمائون ڪو فرشتي روپ اوڙ پوشيه راجيه پد کي ساکياتڪار هونگي. انت ۾ اس سروس سين هين پرياءُ نڪلينگا.

سلوگن - سنگم کا ايڪ سيڪنڊ پي وئرت مَنوانا اُرتات ايڪ ورش مَنوانا.